

EEN DUNNE PLEK IN DEN HOORN

Het is weer vakantietijd. De meeste mensen zwermen uit in alle richtingen. Lekker even weg. Niets aan je hoofd. Op adem komen.

Ook je geloof kan in zo'n periode weer op adem komen. De zee, bossen, bergen – ze kunnen, wat de Engelsen noemen, 'thin places' worden: 'dunne plekken', plaatsen die transparant worden tot op God. 'Ik kom God tegen in de natuur,' zeggen veel mensen. Dan bedoelen ze hetzelfde: de natuur werd voor hen een 'thin place'.

Texel is voor mij zo'n plek. In de weidsheid van de Wadden lees ik God wijsheid. 'Lees ik' schrijf ik nu. Dan lijkt het alsof Gods handschrift altijd te zien is. Maar soms blijft zelfs de schepping een gesloten boek. Die ervaring heb ik ook. Tijdens een van die vakanties op Texel werd het landschap voor mij niet 'doorschijnend'. Waar het aan lag, weet ik niet. Maar soms kan de stilte van een landschap spreken, maar soms zwijgt ze, hard als steen.

Ik vond tijdens die vakantie onverwacht elders een 'thin place': het witte kerkje van Den Hoorn. We kampeerden in de buurt. Op een zondag gingen we er ter kerke. Er zat anderhalve man en een paardenkop. De liturgie was uiterst sober. En in zijn preek vertelde de dominee dat hij maar weinig met de Schriftlezing kon. Dat was alles. Maar het was van een eenvoud die gaandeweg gevuld werd met een aanwezigheid die ons oversteeg. Of wij, daar samen in dat kerkje, op dat uur werden gezien.

Ik weet ook wel waar die ervaring mee te maken had: het kerkje van Den Hoorn is oud. In de gewelven hangen nog de echo's van het psalmgezing van vele generaties. En jaar in, jaar uit, eeuw na eeuw, is er wekelijks uit de Schrift gelezen. Tot en met die zondag dat ik er zat. Dat geeft je het gevoel opgenomen te zijn in een groter geheel.

Wat wil ik ermee zeggen? Wel, de Eeuwige kan tot ons komen in zijn schepping. Maar het geloof kan - om zo te zeggen - niet op één been lopen. Geloof heeft ook dat andere been nodig: de verhalen, de kerkelijke traditie. Alleen door van het ene op het andere been over te stappen, loopt een mens de grootste kans langs 'thin places' te komen. Ik wens u ook deze zomer veel van die transparante plekken toe!